

Wymagania edukacyjne oraz ich dostosowania – To się czyta! dla klasy 2 Branżowej Szkoły I Stopnia

I. Ocenie częściowej mogą podlegać:

- odpowiedzi ustne,
- pisemne wypracowania klasowe i domowe z lektur,
- testy sprawdzające wiadomości, znajomość lektur,
- samodzielnie opracowany materiał poszerzający wiadomości, np. referat,
- testy rozumienia czytanego tekstu,
- dyktanda ortograficzne,
- recytacje,
- aktywność na lekcjach,
- kartkówki.

II. Kryteria oceny prac pisemnych:

Ocena niedostateczna:

- uczeń nie napisał wypracowania/pracy domowej/ćwiczenia lub:
- praca w minimalnym stopniu łączy się z tematem, forma pracy jest niedookreślona,
- praca ma liczne i różnorodne błędy językowe, stylistyczne, interpunkcyjne, ortograficzne,
- praca jest nieestetycznie napisana,
- uczeń nie stosuje podstawowych elementów graficznych (marginesy, wyodrębniony temat)

Ocena dopuszczająca:

- uczeń rozumie zaledwie część tematu i tylko po części wiąże pracę z tematem,
- odczytuje sensy słów w kontekście zdania, podejmuje próbę wnioskowania i uogólniania,
- tworzy niesamodzielne do końca prace twórcze (streszczenia, plany wydarzeń, plany prezentacji),
- została podjęta próba uporządkowania treści (dopuszczalne jest pominięcie jakiegoś elementu kompozycyjnego, np. wstępu),
- w pracy nie ma błędów (w zakresie składni, fleksji, leksyki, frazeologii, ortografii) powodujących jej niezrozumienie,
- praca jest napisana poprawnym stylem (dopuszczalne drobne błędy stylistyczne),
- słownictwo jest proste i niewyszukane,
- w pracy zaznacza się próba dbałości o estetykę pisma,

- praca jest rozplanowana graficznie (marginesy, wyodrębnione akapitem główne części kompozycyjne).

Ocena dostateczna:

- uczeń rozumie temat i wyraźnie stara się go realizować,
- podejmuje próbę analizowania, traktując ją jako podstawę interpretacji,
- dostrzega językowe i artystyczne środki wyrazu, odczytuje ich podstawowe sensy, określa funkcje,
- dostrzega intencje nadawcy, wyciąga poprawne wnioski, uogólnia,
- dobiera odpowiednią formę i stosuje podstawowe wyznaczniki poszczególnych pisemnych form wypowiedzi,
- tekst jest uporządkowany, stosowane są wyznaczniki spójności tekstu,
- w pracy nie ma błędów wskazujących na nieznaną zasad budowy zdania, ortografii, interpunkcji,
- praca jest napisana niewyszukanym, ale poprawnym stylem,
- w pracy widoczna jest dbałość o estetykę pisma,
- praca jest poprawnie rozplanowana graficznie (marginesy, akapity).

Ocena dobra:

- uczeń rozumie temat w całości i realizuje go,
- podejmuje próbę analizowania, traktując ją jako podstawę interpretacji,
- poprawnie określa intencje nadawcy,
- wyciąga wnioski, używa ich jako argumentów, właściwie syntetyzuje, uogólnia,
- odczytuje ideę tekstu, samodzielnie tworzy teksty użytkowe i własne formy,
- dobiera odpowiednią formę i prawidłowo ją stosuje,
- tekst jest uporządkowany, a następujące po sobie części tekstu są logicznie powiązane i umotywowane,
- zachowane są proporcje między poszczególnymi kompozycyjnymi częściami pracy,
- praca jest poprawna pod względem składniowym, fleksyjnym, leksykalnym, frazeologicznym, ortograficznym, i interpunkcyjnym, dopuszczalne są potknięcia składniowe i stylistyczne,
- styl jest konsekwentny i dostosowany do formy,
- zauważa się staranność w doborze słów i zwrotów, brak powtórzeń itp.,
- praca jest poprawnie rozplanowana graficznie (marginesy, poprawnie zaznaczone akapity, wyraźnie wyodrębniony temat), pismo staranne.

Ocena bardzo dobra:

- uczeń rozumie temat w całości i realizuje go w wielu aspektach,
- poprawnie i oryginalnie odczytuje sensy i określa funkcje środków artystycznego wyrazu oraz środków językowych czy wersyfikacyjnych,

- właściwie odczytuje ideę dzieła, wyraża swój stosunek do niej,
- potrafi wskazać uniwersalne, indywidualne lub charakterystyczne wartości etyczne i estetyczne dzieła literackiego,
- według własnego przejrzystego pomysłu tworzy krótkie teksty należące do wybranych gatunków literackich (np. fraszkę, aforyzm, opowiadanie, bajkę),
- posługuje się bogatym słownictwem, stosuje odpowiednią terminologię i pojęcia,
- stosuje odpowiednie środki językowe,
- buduje wypowiedź z wyraźnym punktem wyjścia, przemyślaną argumentacją, logicznym, jasno wyłożonym wnioskiem,
- zachowuje proporcje między poszczególnymi częściami wypowiedzi,
- formułuje poprawne merytorycznie odpowiedzi, broni własnego stanowiska,
- dostosowuje stopień szczegółowości odpowiedzi do pytania.

Ocena celująca:

- rozumie temat w całości i realizuje go w wielu aspektach w sposób pogłębiony i oryginalny,
- z łatwością odnajduje różne środki artystycznego wyrazu, doskonale rozumie ich sens i trafnie określa ich funkcje,
- zaznacza osobiste przeżycia odbiorcze, dostrzega funkcjonowanie dzieła w kulturze,
- samodzielnie tworzy szczegółowe plany wypowiedzi, zgodnie z normami a jednocześnie oryginalnie, według własnego czytelnego dla odbiorcy pomysłu,
- praca jest zorganizowana w oparciu o wyraźny pomysł kompozycyjny (rozdziały, powracający motyw, kompozycja kłamrowa) lub świadomie podporządkowuje wybraną formę pomysłowi autorskiemu,
- praca jest bez zarzutu pod względem językowym,
- słownictwo jest bogate i zawsze trafnie dobrane,
- stosowany styl jest świadomie i wyraźnie odniesiony do formy literackiej.

III. Kryteria oceny wypowiedzi ustnych:

Ocena dopuszczająca:

- uczeń popełnia drugorzędne błędy rzeczowe,
- poprawnie odtwarza treści (streszcza, parafrazuje) przy pomocy nauczyciela,
- odtwarza podstawowe sądy i opinie,
- popełnia liczne błędy w mówieniu (w zakresie fleksji, składni, frazeologii), ale zachowuje komunikatywność języka, stosuje ubogie słownictwo,
- z pomocą nauczyciela porządkuje wypowiedź, doprowadzając ją do najbardziej ogólnego, podstawowego wniosku,
- stara się zrozumieć pytanie, ale w małym stopniu nawiązuje do niego, podejmując próbę rozmowy.

Ocena dostateczna:

- uczeń orientuje się w omawianym materiale,
- omawia temat w sposób odtwórczy, ale z dbałością o poprawność odtworzenia, analizy, aby wyciągnąć podstawowy wniosek,
- próbuje przywołać proste konteksty, przywołuje podstawowe argumenty,
- odtwarza znane opinie, sądy,
- popełnia nieliczne błędy w mówieniu (w zakresie składni, fleksji, leksyki, frazeologii, ortofonii),
- posługuje się niejednorodnym, ale komunikatywnym stylem,
- posługuje się niewyszukanym słownictwem,
- stosuje podstawowe dla wypowiedzi ustnej środki językowe,
- podejmuje próbę porządkowania wypowiedzi, próbuje panować nad czasem,
- odpowiedzi pozostają w związku z pytaniem,
- podejmuje próbę obrony własnego stanowiska, podejmuje próbę uczestniczenia w rozmowie.

Ocena dobra:

- uczeń zna i rozumie omawiany temat, podejmuje próbę analizowania,
- na ogół poprawnie interpretuje,
- przywołuje podstawowe konteksty (poszukuje ich w literaturze i życiu),
- podejmuje częściowo udaną argumentację,
- na ogół poprawnie odtwarza ważne opinie i sądy lub formułuje własne stanowisko,
- przestrzega zasad poprawnego mówienia, posługuje się stylem komunikatywnym,
- posługuje się odpowiednim dla danej wypowiedzi słownictwem,
- stosuje podstawowe dla wypowiedzi ustnej środki językowe,

- wypowiedź jest na ogół uporządkowana i spójna,
- dąży do zamknięcia wypowiedzi wnioskiem, uogólnieniem, panuje nad czasem,
- formułuje na ogół poprawne odpowiedzi, próbuje bronić własnego stanowiska,
- uczestniczy w rozmowie.

Ocena bardzo dobra:

- zna i rozumie omawiany materiał, podejmuje próbę analizowania,
- poprawnie interpretuje zgromadzony materiał,
- przywołuje właściwe konteksty (poszukuje ich w literaturze, sztuce, nauce),
- stosuje właściwą argumentację, wyciąga trafne wnioski, uogólnia, syntetyzuje,
- formułuje częściowo własne opinie i sady, wykorzystuje materiał pomocniczy,
- przestrzega zasad poprawnego mówienia, posługuje się bogatym słownictwem,
- stosuje odpowiednią terminologię i pojęcia, stosuje odpowiednie środki językowe,
- buduje wypowiedź z wyraźnym punktem wyjścia, przemyślaną argumentacją, logicznym, jasno wyłożonym wnioskiem,
- zachowuje proporcje między poszczególnymi częściami wypowiedzi,
- wykorzystuje właściwie czas, formułuje poprawne merytorycznie odpowiedzi,
- broni własnego stanowiska,
- dostosowuje stopień szczegółowości odpowiedzi do pytania,
- swobodnie i kulturalnie uczestniczy w rozmowie.

Ocena celująca:

- wykazuje rozległą znajomość omawianego tematu,
- próbuje podejmować analizę, traktując ją jako podstawę dalszych czynności,
- właściwie selekcionuje materiał, interpretuje zgromadzony materiał,
- przywołuje właściwe konteksty z różnych dziedzin, stosuje zhierarchizowaną argumentację,
- wyciąga własne wnioski, formułuje własne opinie, sądy i uogólnienia,
- wykorzystuje materiał pomocniczy,
- przestrzega wszystkich zasad poprawnego mówienia, dba o dykcję, intonację,
- posługuje się bogatym słownictwem, stosuje odpowiednie terminy i pojęcia,
- stosuje odpowiednie dla wypowiedzi ustnej środki językowe,
- przestrzega zasad etyki językowej,
- buduje wypowiedź według własnego, zamierzonego i zorganizowanego planu,
- bardzo dobrze planuje i wykorzystuje czas,

- swobodnie udziela odpowiedzi poprawnych merytorycznie,
- broni swego stanowiska lub polemizuje,
- dostosowuje stopień szczegółowości odpowiedzi do pytania, żywo uczestniczy w rozmowie.

IV. Ocenianie testów sprawdzających wiadomości, znajomość lektur oraz testów rozumienia czytanego tekstu -

Według punktacji podawanej przy każdym teście.

V. Ocenianie aktywności

- **Ocena celująca:** Uczeń wzbogaca treść lekcji o wartościową wiedzę pozaszkolną.
- **Ocena bardzo dobra:** Uczeń potrafi wskazać kierunek interpretacyjny na lekcji poświęconej nowemu tematowi; potrafi wskazać trafne nawiązania merytoryczne.
- **Ocena dobra:** Uczeń bierze udział w dyskusji, prezentując przemyślane i uzasadnione stanowisko; wykazuje aktywność w poszukiwaniu rozwiązań interpretacyjnych.
- **Ocena dostateczna:** Uczeń uczestniczy w procesie lekcyjnym, formułując wypowiedzi trafne, lecz niepełne.
- **Ocena dopuszczająca:** Uczeń rzadko wykazuje aktywność podczas lekcji, a jego wypowiedzi mają charakter odtwórczy (powtarzanie zdania nauczyciela, autora podręcznika, przedmówcy).
- **Ocena niedostateczna:** Uczeń nie uczestniczy w tworzeniu lekcji; zagadnięty nie wie, o czym jest mowa; nie wykonuje poleceń nauczyciela.

VI. Ocenianie dyktand ortograficznych

1. błąd ortograficzny zasadniczy: - bardzo dobry
2. błędy ortograficzne zasadnicze: dobry
3. błędy ortograficzne zasadnicze: - dobry
4. błędy ortograficzne zasadnicze: dostateczny
5. błędów ortograficznych zasadniczych: - dostateczny
6. błędów ortograficznych zasadniczych: dopuszczający
7. błędów ortograficznych zasadniczych: - dopuszczający
8. i więcej błędów ortograficznych zasadniczych: niedostateczny

Dwa błędy ortograficzne drugorzędne liczą się jak jeden błąd ortograficzny zasadniczy, cztery błędy interpunkcyjne liczą się jak jeden błąd ortograficzny zasadniczy.

VII. Ocenianie kartkówek

Obowiązują następujące wymagania:

- przy ocenie merytorycznej części wypowiedzi stosuje się wymagania jak przy odpowiedzi ustnej,
- przy ocenie zapisu stosuje się wymagania jak przy ocenie dyktand ortograficznych.

Uczeń jest zobowiązany do posiadania na lekcji uzupełnionego zeszytu, podręcznika (lub lektury, która jest aktualnie omawiana). Ich brak skutkuje oceną niedostateczną.

Uczeń ma prawo do poprawy każdej oceny, wyłączając ocenę celującą, w terminie do trzech tygodni od jej otrzymania.

Uczeń, który nie wziął udziału w którejkolwiek formie sprawdzenia jego wiadomości jest zobowiązany do uzupełnienia braków w terminie do trzech tygodni od dnia powrotu do szkoły.

Poprawianie ocen uzyskanych w wyniku klasyfikacji śródrocznej lub końcoworocznej odbywa się na podstawie zasad określonych w Statucie Szkoły.

Dostosowanie wymagań z języka polskiego dla uczniów: ze specyficznymi trudnościami w uczeniu się

(dysleksja, dysgrafia, dysortografia)

Zasady postępowania z uczniem, u którego stwierdzono dysleksję rozwojową:

1. Niewymaganie, by uczeń czytał głośno przy klasie nowy tekst, wskazanie wybranych fragmentów dłuższych tekstów do opracowania w domu i na ich podstawie sprawdzanie techniki czytania.
2. Przeznaczanie większej ilości czasu na czytanie tekstów, poleceń, instrukcji, szczególnie podczas samodzielnej pracy lub sprawdzianów, w miarę potrzeby niesienie pomocy uczniowi w ich odczytaniu.
3. W miarę możliwości przygotowywanie sprawdzianów i kartkówek w formie testów.
4. W czasie czytania lektur szkolnych lub innych opracowań, dopuszczanie korzystania z książek "mówionych".
5. Uwzględnianie trudności w rozumieniu treści, szczególnie podczas samodzielnej pracy z tekstem, przeznaczenie większej ilości czasu, instruowanie lub zalecanie przeczytania tekstu wcześniej w domu.
6. Częstsza kontrola zeszytów szkolnych ucznia, ustalenie sposobów poprawy błędów, czuwanie nad wnikliwą ich poprawą, ocenianie poprawności i sposób wykonania prac.
7. Przeznaczanie uczniowi większej ilości czasu na przygotowanie się do pisania dyktanda poprzez podanie mu trudniejszych wyrazów, a nawet wybranych zdań, które wystąpią w dyktandzie; można też dawać teksty z lukami lub pisanie z pamięci.
8. Organizowanie dyktand sprawdzających indywidualnie.

9. Nieomawianie błędów wobec całej klasy.
10. Pomoc w doborze argumentów, jak również odpowiednich wyrażen i zwrotów.
11. Nieobniżanie ocen za błędy ortograficzne i graficzne w wypracowaniach.
12. Podanie uczniom jasnych kryteriów oceny prac pisemnych-treść, styl, kompozycja, język.
13. Wydłużanie czasu poświęconego na prace pisemne, sprawdzanie, czy uczeń skończył notatkę z lekcji, w razie potrzeby skracanie wielkość notatek.
14. Zapewnienie większej ilości czasu lub mniejszej ilości zadań podczas sprawdzianów, testów, klasówek itp.
15. W przypadku trudności z odczytaniem pracy odpytanie ucznia ustnie.
16. Umożliwienie wykonywania prac na komputerze.

Obniżenie kryteriów jakościowych nie ogranicza treści podstawy programowej.

Dostosowanie wymagań z języka polskiego dla uczniów: szczególnie uzdolnionych

Zasady postępowania z uczniem szczególnie uzdolnionym:

1. Indywidualizacja, stopniowanie trudności.
2. Udzielanie pomocy koleżankom i kolegom.
3. Powierzanie odpowiedzialnych ról.
4. Tworzenie takich sytuacji dydaktycznych, które będą dla ucznia wyzwaniem i źródłem satysfakcji.
5. Organizowanie, w miarę możliwości i zainteresowań ucznia, dodatkowych zajęć, które będą rozwijać uzdolnienia ucznia.

Dostosowanie wymagań z języka polskiego dla uczniów: ze sprawnością intelektualną niższą od przeciętnej

Zasady postępowania z uczniem ze sprawnością intelektualną niższą od przeciętnej:

1. Omawianie niewielkich partii materiału i o mniejszym stopniu trudności.
2. Pozostawianie większej ilości czasu na jego utrwalenie.
3. Podawanie poleceń w prostszej formie.
4. Unikanie trudnych, czy bardzo abstrakcyjnych pojęć.
5. Częste odwoływanie się do konkretn, przykładu.
6. Unikanie pytań problemowych, przekrojowych.
7. Zapewnienie większej ilości czasu lub mniejszej ilości zadań podczas sprawdzianów, testów, klasówek itp.
8. Szerokie stosowanie zasady pogładowości.

9. Odrębne instruowanie uczniów.
10. Zadawanie do domu tyle, ile uczeń jest w stanie wykonać samodzielnie.

Obniżenie kryteriów jakościowych nie ogranicza treści podstawy programowej.

Dostosowanie wymagań z języka polskiego dla uczniów: przewlekle chorych

Zasady postępowania z uczniem przewlekle chorym:

1. Wspomaganie procesu leczenia (stworzenie możliwości zażycia leku, podania insuliny, zbadania poziomu cukru we krwi... podczas lekcji).
2. Respektowanie wydolności wysiłkowej ucznia – zwracanie uwagi na jego samopoczucie.
3. Wspomaganie procesu adaptacji dziecka.
4. Stwarzanie atmosfery bezpieczeństwa.
5. Wyrabianie aktywnej postawy ucznia w stosunku do nauki i procesu leczenia.
6. Usprawnianie zaburzonych funkcji.
7. Korygowanie nieprawidłowości rozwojowych w sferze intelektualnej i osobowościowej.
8. Kompensowanie defektów fizycznych i psychicznych.
9. Kształtowanie prawidłowego obrazu choroby i własnej osoby, przezwyciężanie poczucia zmniejszonej wartości.
10. Zapewnienie większej ilości czasu lub mniejszej ilości zadań podczas sprawdzianów, testów, klasówek itp. (jeśli zachodzi taka potrzeba wynikająca z aktualnego stanu zdrowia).
11. Ścisła współpraca z rodziną ucznia.

Obniżenie kryteriów jakościowych nie ogranicza treści podstawy programowej.

Wymagania edukacyjne na poszczególne oceny – *To się czyta!* dla klasy 2 branżowej szkoły I stopnia

Numer i temat lekcji	Środki dydaktyczne	Zagadnienia	Wymagania na ocenę dopuszczającą i dostateczną Uczeń:	Wymagania na ocenę dobrą, bardzo dobrą i celującą w przypadku zadań wykraczających poza podstawę programową Uczeń:	Liczba godzin	Odniesienia do podstawy programowej
1. Planujemy pracę na lekcjach języka polskiego	• podręcznik do języka polskiego <i>To się czyta!</i>	- jak korzystać z podręcznika – struktura książki: podział na kształcenie literacko-kulturowe i kształcenie językowe, strony historycznoliterackie; najważniejsze elementy podręcznika: „Ważna wiadomość”, rodzaje ćwiczeń, podsumowania, infografiki - nasze lektury w klasie 2 - przedstawienie przedmiotowego systemu oceniania			1	
2. Relacje międzyludzkie w zmieniającym się świecie	• podręcznik do języka polskiego <i>To się czyta!:</i> - rozdział I. <i>Ja i inni</i> , s. 10–11 (tekst: Kwame Anthony Appiah, <i>Kosmopolityzm. Etyka w świecie obcych</i> – fragmenty)	- relacje międzyludzkie w zmieniającym się świecie w ujęciu autora tekstu <i>Kosmopolityzm. Etyka w świecie obcych</i> - znaczenie poznawania innych ludzi, kultur, cywilizacji dla wzajemnego zrozumienia we współczesnym świecie - różne aspekty tożsamości: samoświadomość, cechy wspólne	- określa temat tekstu <i>Kosmopolityzm. Etyka w świecie obcych</i> - wskazuje pozytywne i negatywne strony przynależności do grupy rówieśniczej oraz uzasadnia własną opinię na ten temat - poprawnie posługuje się pojęciami <i>obywatelstwo</i> i <i>narodowość</i> w wypowiedzi ustnej i pisemnej	- wskazuje korzyści, które przynosi globalna współpraca ludzi we współczesnym świecie - wymienia i omawia ważne elementy tożsamości człowieka	1	I.1.3 I.1.7 III.1.1

	- infografika <i>Różni ludzie, różne tożsamości</i> , s. 12–13	z innymi ludźmi, przynależność do różnych grup i społeczności - argumentowanie w wypowiedzi ustnej, uzasadnianie własnej opinii - pojęcia: <i>kosmopolityzm, etyka, tożsamość, obywatelstwo, narodowość</i>				
3. Człowiek wobec ojczyzny w Hymnie do miłości ojczyzny Ignacego Krasickiego	• podręcznik do języka polskiego <i>To się czyta!</i>: - rozdział I. <i>Ja i inni</i>, s. 14–15 (tekst: Ignacy Krasicki, <i>Hymn do miłości ojczyzny</i>) - <i>Kilka słów o epokach: Oświecenie</i>, s. 158–159	- oświecenie – podstawowe informacje o epoce: czas trwania, tematyka literatury oświecenia, najważniejsi twórcy, teatr i sztuka - twórczość Ignacego Krasickiego jako jednego z najważniejszych przedstawicieli polskiej literatury oświeceniowej - <i>Hymn do miłości ojczyzny</i> jako przykład tekstu oświeceniowego - istota patriotyzmu w utworze Ignacego Krasickiego - podmiot liryczny i adresat utworu - obowiązki obywatela wobec ojczyzny, formy współczesnego patriotyzmu - terminy: <i>oświecenie, hymn, apostrofa</i>	- charakteryzuje epokę oświecenia - wymienia najważniejsze tematy literatury oświeceniowej - przedstawia podstawowe informacje o życiu i twórczości Ignacego Krasickiego - określa tematykę utworu Ignacego Krasickiego <i>Hymn do miłości ojczyzny</i> - rozpoznaje cechy gatunkowe hymnu	- wypowiada się na temat najważniejszych obowiązków patrioty w przeszłości, w tym w epoce oświecenia, oraz na temat współczesnego rozumienia patriotyzmu	1	I.1.1 I.1.2 I.1.3 I.1.4 I.1.7
4. O komplikacjach związanych z tożsamością narodową	• podręcznik do języka polskiego <i>To się czyta!</i>: - rozdział I. <i>Ja i inni</i>, s. 16–18 (tekst: Hubert Klimko-Dobrzaniecki,	- elementy świata przedstawionego we fragmencie utworu Huberta Klimko-Dobrzanieckiego - problemy związane z tożsamością narodową w utworze <i>Grecy umierają w domu</i> - terminy: <i>narrator, narracja pierwszoosobowa</i>	- rozpoznaje typ narracji w utworze <i>Grecy umierają w domu</i> - określa tematykę utworu - omawia problemy bohatera tekstu związane z tożsamością narodową	- określa sposoby przedstawiania cech narodowych bohaterów w wybranych utworach literackich i innych tekstach kultury	1	I.1.3 I.1.4

	<i>Grecy umierają w domu – fragmenty)</i>					
5. Wyobcowanie młodych ludzi	• podręcznik do języka polskiego <i>To się czyta!:</i> - rozdział I. <i>Ja i inni</i>, s. 19–21 (tekst: Joanna Jagiełło, <i>Kawa z kardamonem</i> – fragmenty)	- relacje z rówieśnikami ukazane we fragmencie utworu Joanny Jagiełło - przyczyny wyobcowania bohaterki utworu - stosunek narratora do sytuacji, przedstawionej we fragmencie powieści - terminy: <i>zaproszenie, e-mail, SMS, post</i>	- ocenia zachowania bohaterów utworu - rozpoznaje i wskazuje w tekście elementy języka środowiskowego - redaguje zaproszenie w formie e-maila, SMS-a lub posta	- formułuje zasady właściwego zachowania w grupie rówieśniczej w różnych sytuacjach	1	II.2.2 III.2.4 III.2.7
6. Człowiek i nałóg w satyrze <i>Pijaństwo</i> Ignacego Krasickiego	• podręcznik do języka polskiego <i>To się czyta!:</i> - rozdział I. <i>Ja i inni</i>, s. 22–24 (tekst: Ignacy Krasicki, <i>Pijaństwo</i> – fragmenty)	- <i>Pijaństwo</i> jako przykład tekstu oświeceniowego oraz satyry - skutki nałogu przedstawione w utworze Ignacego Krasickiego - negatywne cechy szlachty w satyrze <i>Pijaństwo</i> - termin: <i>satyra</i>	- określa tematykę satyry - ocenia postawy bohaterów utworu - wymienia cechy satyry jako gatunku literackiego - redaguje streszczenie omawianego tekstu	- wskazuje kontekst kulturowy i ideowy utworu - uzasadnia, że utwór jest satyrą	1	I.1.1 I.1.2 I.1.3 III.2.3
7. Redagujemy notatkę Formy wypowiedzi: notatka syntetyzująca	• podręcznik do języka polskiego <i>To się czyta!:</i> - część <i>Kształcenie językowe: Strefa języka – Notatka zgodna z protokołem</i>, s. 207–208	- cechy notatki - cele notatki syntetyzującej: zebranie i uporządkowanie wiadomości - różne formy notatki - termin: <i>notatka syntetyzująca</i>	- przekształca przykładowy tekst w zwięzłą notatkę - opracowuje notatkę w wybranej formie graficznej, np. tabeli, schematu, mapy myśli - redaguje notatkę syntetyzującą dotyczącą epoki oświecenia	- sporządza notatkę syntetyzującą dotyczącą dowolnej lektury	1	III.2.5
8. Podsumowanie – człowiek wobec innych ludzi	• podręcznik do języka polskiego <i>To się czyta!:</i>	- człowiek wobec ludzi i społeczności z całego świata	- podaje przykłady pozytywnych i negatywnych relacji człowieka z innymi –	- wskazuje różnice między tożsamością narodową a obywatelstwem – na	1	I.1.1 I.1.2

	- rozdział I. <i>Ja i inni</i> , s. 25–26	rozumianych jako jedno „globalne plemię” - problem wyobcowania w rodzinie, grupie rówieśniczej, grupie narodowej - człowiek wobec wspólnoty narodowej – różne postawy, różne działania w wybranych utworach literackich - charakterystyka oświecenia – podstawowe informacje o epoce - <i>Hymn do miłości ojczyzny</i> i <i>Pijaństwo</i> Ignacego Krasickiego jako przykłady literatury oświeceniowej - pojęcia: <i>obywatelstwo</i> , <i>narodowość</i> , <i>tożsamość</i> - terminy: <i>oświecenie</i> , <i>hymn</i> , <i>satyra</i>	na podstawie poznanych tekstów kultury - określa, na czym polegał patriotyzm w oświeceniu, a także na czym polega współcześnie, oraz uzasadnia swoją opinię na ten temat - charakteryzuje gatunki literackie: hymn, satyrę - wymienia przykłady utworów epoki oświecenia	podstawie wybranych przykładów - uzasadnia twierdzenie, że satyryczna literatura oświeceniowa <i>uczy, bawiąc</i>		
9., 10. Style języka	• podręcznik do języka polskiego <i>To się czyta!</i> : - część <i>Kształcenie językowe: Strefa języka – Style języka</i> , s. 170–174	- styl języka jako sposób ukształtowania wypowiedzi z wykorzystaniem środków językowych przydatnych ze względu na cel i odbiorcę wypowiedzi - rodzaje stylów językowych: potoczny, naukowy, urzędowy, retoryczny, artystyczny - wyrazy nacechowane stylistycznie i wyrazy neutralne - termin: <i>styl języka</i>	- wyróżnia style języka: potoczny, naukowy, urzędowy, retoryczny, artystyczny - przyporządkowuje przykładowe fragmenty tekstów do odpowiednich stylów językowych - wskazuje elementy stylu urzędowego i potocznego w wybranym tekście - odróżnia słownictwo nacechowane emocjonalnie od neutralnego	- poprawnie stosuje różne style językowe w zależności od sytuacji komunikacyjnej - wskazuje i poprawia błędy i usterki stylistyczne w wypowiedziach ustnych i pisemnych	2	II.2.1 II.2.3 II.3.3

11. Redagujemy protokół Formy wypowiedzi: protokół	• podręcznik do języka polskiego <i>To się czyta!:</i> - część <i>Kształcenie językowe: Strefa języka – Notatka zgodna z protokołem</i>, s. 209–211	- protokół jako jeden z gatunków stylu urzędowego - protokół formą wypowiedzi – sprawozdanie z zebrania lub czynności urzędowej - elementy składowe protokołu - sporządzanie protokołu na podstawie notatki - termin: <i>protokół</i>	- wymienia elementy składowe protokołu - redaguje protokół z dowolnego wydarzenia – na podstawie notatki	- wskazuje sytuacje – związane z daną branżą lub zawodem – w których niezbędne jest sporządzanie protokołu	1	III.2.5
12. Buntownicy we współczesnym społeczeństwie	• podręcznik do języka polskiego <i>To się czyta!:</i> - rozdział II. <i>Człowiek zbuntowany</i>, s. 28–29 (tekst: Tadeusz Paleczny, <i>Kontestacja. Formy buntu we współczesnym społeczeństwie</i> - fragmenty) - infografika <i>Różne oblicza buntu</i>, s. 30–31	- potoczne rozumienie zjawiska kontestacji - rola kontestatorów i ich oddziaływanie na społeczeństwo - przyczyny, przejawy i skutki zachowań buntowniczych wśród młodych ludzi - postaci buntowników w wybranych tekstach kultury - różne formy sprzeciwu wobec zastanego porządku: kultura alternatywna, działania aktywistów społecznych - pojęcia: <i>kontestacja, kultura alternatywna</i>	- określa problemy młodych ludzi opisane w tekście Tadeusza Palecznego - charakteryzuje buntownika: wybraną postać rzeczywistą lub fikcyjną – literacką, filmową - przedstawia i uzasadnia własną opinię na temat różnych przejawów buntu młodych ludzi	- określa wpływ kontestatorów na społeczeństwo – na wybranych przykładach - redaguje notatkę na temat dowolnego wydarzenia wyrażającego protest, wykorzystując wiarygodne źródła informacji	1	III.1.1 III.2.3 III.2.7
13., 14. Bunt i siła młodych ludzi w <i>Odzie do młodości</i> Adama Mickiewicza	• podręcznik do języka polskiego <i>To się czyta!:</i> - rozdział II. <i>Człowiek zbuntowany</i>, s. 32–35 (tekst: Adam Mickiewicz, <i>Oda do młodości</i>)	- romantyzm – podstawowe informacje o epoce: czas trwania, tematyka literatury romantycznej - bohater romantyczny – buntownik, indywidualista kierujący się uczuciami, walczący ze zniewoleniem i z tyranią	- przedstawia najważniejsze wiadomości o epoce romantyzmu i twórcach romantycznych - prezentuje podstawowe informacje o życiu i twórczości Adama Mickiewicza	- podaje przykłady tekstów kultury, które ukazują młodych ludzi przeciwstawiających się starszemu pokoleniu - redaguje manifest współczesnego młodego pokolenia	2	I.1.1 I.1.2 I.1.3 I.1.7

	- <i>Kilka słów o epokach: Romantyzm</i> , s. 160–161	- Adam Mickiewicz – najwybitniejszy twórca polskiego romantyzmu - <i>Oda do młodości</i> jako tekst łączący elementy oświeceniowe i romantyczne - kontrast zachowawczej starości i rewolucyjnej młodości w <i>Odzie do młodości</i> Adama Mickiewicza - kontekst polityczny i społeczny utworu Mickiewicza: sytuacja Polski w początkach XIX w., działalność Towarzystwa Filomatów - terminy: <i>romantyzm, oda</i>	- określa tematykę <i>Ody do młodości</i> - wskazuje cechy gatunkowe ody			
15. Wygląd – wyrazem buntu młodych?	• podręcznik do języka polskiego <i>To się czyta!:</i> - rozdział II. <i>Człowiek zbuntowany</i> , s. 36–38 (tekst: Cara Delevingne, Rowan Coleman, <i>Mirror, mirror</i> – fragmenty)	- problemy rodzinne i emocjonalne bohaterki tekstu <i>Mirror, mirror</i> - sposoby wyrażania buntu wobec świata dorosłych poprzez zmiany w wyglądzie i w stylu ubierania - terminy: <i>powieść, narrator</i>	- omawia przeżycia i emocje bohaterki tekstu <i>Mirror, mirror</i> - formułuje argumenty do rozprawki na temat: <i>Co jest ważniejsze – wygląd czy osobowość?</i>	- wskazuje i omawia przykłady wyrażania osobowości przez młodych ludzi ukazane w różnych tekstach kultury	1	III.1.1 III.1.3
16. Bunt czy przystosowanie?	• podręcznik do języka polskiego <i>To się czyta!:</i> - rozdział II. <i>Człowiek zbuntowany</i> , s. 39–41 (tekst: Anna Kańtoch,	- stosunek bohaterki tekstu Anny Kańtoch do zasad obowiązujących w szkole prowadzonej przez zakonnicę - przyczyny i forma buntu bohaterki	- określa, jakie zasady, obowiązują w szkole i otoczeniu bohaterki utworu <i>Tajemnica godziny trzynastej</i> - ocenia postawę Niny wobec reguł świata, w którym żyje	- formułuje wypowiedź dotyczącą korzyści i konsekwencji związanych z wyrażaniem własnego zdania w różnych sytuacjach życiowych	1	I.1.4 III.2.3

	<i>Tajemnica godziny trzynastej – fragmenty)</i>	- asertywność i poczucie własnej wartości we fragmencie powieści <i>Tajemnica trzynastej komnaty</i> - termin: <i>narrator</i> - pojęcie: <i>asertywność</i>	- wskazuje problemy młodych ludzi opisane w tekście Anny Kańtoch			
17. Konflikt dwóch wizji świata w <i>Romantyczności</i> Adama Mickiewicza	• podręcznik do języka polskiego <i>To się czyta!</i> : - rozdział II. <i>Człowiek zbuntowany</i> , s. 42–45 (tekst: Adam Mickiewicz, <i>Romantyczność</i>)	- sytuacja liryczna wykreowana w balladzie Adama Mickiewicza - przewaga uczucia i wiary nad rozumem w omawianym utworze - ballada Adama Mickiewicza jako manifest polskiego romantyzmu - cechy gatunkowe ballady – łączenie cech epiki, liryki i dramatu - terminy: <i>manifest, ballada</i>	- przedstawia i omawia treść utworu Adama Mickiewicza <i>Romantyczność</i> - charakteryzuje bohaterów ballady - określa, na czym polegają dwie wizje świata przeciwstawione w utworze - wymienia cechy ballady jako gatunku literackiego	- uzasadnia twierdzenie, że <i>Romantyczność</i> Adama Mickiewicza – jako ballada – łączy cechy liryki, epiki i dramatu - ocenia aktualność słów: <i>Miej serce i patrzaj w serce!</i>	1	I.1.1 I.1.2
18., 19. Redagujemy rozprawkę Formy wypowiedzi: rozprawka	• podręcznik do języka polskiego <i>To się czyta!</i> : - część <i>Kształcenie językowe: Strefa języka – Rozprawiamy się z rozprawką</i> , s. 203–206	- rozprawka jako argumentacyjna forma wypowiedzi - cechy rozprawki: budowa, teza, hipoteza i argumenty, logika wyводу - dwa podstawowe schematy rozprawki - terminy: <i>rozprawka, teza, hipoteza, argument</i>	- wymienia cechy rozprawki - poprawnie posługuje się terminami: <i>argument, teza, hipoteza</i> - formułuje argumenty, potwierdzające daną tezę lub hipotezę - redaguje wstęp i zakończenie rozprawki - tworzy logiczny plan przykładowej rozprawki - przygotowuje rozprawkę na wybrany temat, np.: <i>Co jest ważniejsze – wygląd czy osobowość?</i>	- przygotowuje rozprawkę na temat: <i>Być romantykiem czy realistą?</i>	2	III.1.1 III.1.3 III.2.5 III.2.6
20. Podsumowanie – bunt w epoce	• podręcznik do języka polskiego <i>To się czyta!</i> :	- motyw buntu, w tym buntu młodych ludzi, w wybranych utworach literackich	- uzasadnia, że Adam Mickiewicz jest	- uzasadnia, że <i>Oda do młodości</i> jest zapowiedzą	1	I.1.1 III.2.5

romantyzmu i współcześnie	- rozdział II. <i>Człowiek zbuntowany</i> , s. 46–48	- wezwanie do przemiany świata w <i>Odzie do młodości</i> Adama Mickiewicza - konflikt romantyzmu z oświeceniem, uczucia z rozumem w <i>Romantyczności</i> Adama Mickiewicza - <i>Oda do młodości</i> jako utwór łączący elementy romantyczne i oświeceniowe - <i>Romantyczność</i> jako przykład utworu z epoki romantyzmu - terminy: <i>romantyzm, manifest, oda, ballada</i>	przedstawicielem romantyzmu - określa tematykę <i>Ody do młodości</i> i <i>Romantyczności</i> Adama Mickiewicza - wymienia cechy ballady i ody na podstawie poznanych utworów Adama Mickiewicza	romantyzmu w kulturze polskiej - opisuje dzieło sztuki – grafikę <i>Kiedy rozum śpi, budzą się demony</i> Francisca Goi – i zestawia je z utworem literackim		
21. Styl potoczny	• podręcznik do języka polskiego <i>To się czyta!:</i> - część <i>Kształcenie językowe: Strefa języka – Trochę luźniej, mniej formalnie</i> , s. 175–178	- styl potoczny jako styl nieformalnych i nieoficjalnych wypowiedzi ustnych i pisemnych - wybrane cechy stylu potocznego - zastosowanie stylu potocznego w wypowiedziach pisemnych: dziennikach, pamiętnikach, listach prywatnych, w mediach społecznościowych - wyrazy neutralne a wyrazy nacechowane stylistycznie - unikanie wulgaryzmów w wypowiedziach potocznych - terminy: <i>styl potoczny, zgrubienie, wulgaryzm</i> - pojęcie: <i>wulgaryzacja języka</i>	- wymienia cechy stylu potocznego - odróżnia słownictwo neutralne od słownictwa nacechowanego emocjonalnie oraz słownictwo oficjalne od potocznego - tworzy zgrubienia od przykładowych wyrazów - poprawnie stosuje różne rejestry stylu potocznego w wypowiedzi ustnej oraz pisemnej, nie używa wulgaryzmów w wypowiedziach	- wskazuje wyrazy popularne w młodzieżowym języku potocznym i uzasadnia ich użycie w przykładowej wypowiedzi ustnej - wyjaśnia, na czym polega wulgaryzacja języka i dlaczego jest to zjawisko negatywne	1	II.2.1 II.2.3 II.3.3 II.3.5
22. Uczucia i przeżycia w wieku dorastania	• podręcznik do języka polskiego <i>To się czyta!:</i>	- uczucia i emocje człowieka w okresie dorastania ukazane w utworze <i>Krzyk</i> – sposób ich wyrażenia w tekście	- podaje przykłady pozytywnych i negatywnych emocji i uczuć	- wyjaśnia, w jaki sposób – za pomocą jakich zabiegów językowych i narracyjnych – autor	1	II.3.6 III.1.1 III.2.3 III.2.7

	- rozdział III. <i>Teraz uczucia!</i>, s. 50–51 (tekst: Jordi Sierra i Fabra, <i>Krzyk</i> – fragmenty) - infografika <i>Emocje pozytywne i negatywne</i>, s. 52–53	- typ narracji zastosowanej w omawianym fragmencie powieści - pragnienia i marzenia bohaterki tekstu - różnorodność uczuć i emocji - wyrażanie emocji w komunikacji internetowej - terminy: <i>narracja pierwszoosobowa, hejt</i> - pojęcia: <i>emocje, uczucia</i>	- nazywa emocje i uczucia bohaterki utworu <i>Krzyk</i> - redaguje wpis do pamiętnika dotyczący emocjonującego dnia - ocenia zjawisko hejtu w internecie	utworu wyraził przeżycia i uczucia bohaterki - uczestniczy w dyskusji na temat wyrażania emocji w internecie		
23. Smutek w wierszu Adama Mickiewicza	• podręcznik do języka polskiego <i>To się czyta!</i>: - rozdział III. <i>Teraz uczucia!</i>, s. 54–55 (tekst: Adam Mickiewicz, <i>[Polały się łzy me czyste, rzęsiste...]</i>)	- liryki łożańskie Adama Mickiewicza – podstawowe informacje, okoliczności powstania, cechy szczególne na tle wcześniejszej twórczości poety - <i>[Polały się łzy me czyste, rzęsiste...]</i> jako przykład tekstu romantycznego - podsumowanie życia w wierszu <i>[Polały się łzy me czyste, rzęsiste...]</i> - sposoby wyrażania emocji przez podmiot liryczny - motyw nieuchronności przemijania w wierszu Adama Mickiewicza - terminy: <i>podmiot liryczny, sytuacja liryczna, wers, rym, anafora, epitet, metafora</i>	- określa tematykę wiersza <i>[Polały się łzy me czyste, rzęsiste...]</i> - wskazuje środki stylistyczne zastosowane w omawianym utworze	- wyjaśnia, dlaczego utwór Adama Mickiewicza można określić jako <i>wiersz-płacz</i>	1	I.1.1 I.1.4 I.1.6
24. Przeżycia człowieka tułacza w Hymnie Juliusza Słowackiego	• podręcznik do języka polskiego <i>To się czyta!</i>: - rozdział III. <i>Teraz uczucia!</i>, s.	- Juliusz Słowacki – wybitny poeta i dramaturg polskiego romantyzmu, podstawowe informacje o jego twórczości	- prezentuje podstawowe informacje o życiu i twórczości Juliusza Słowackiego, wskazuje go	- wskazuje w utworze uniwersalne refleksje dotyczące życia człowieka	1	I.1.1 I.1.2 I.1.3

	56–58 (tekst: Juliusz Słowacki, <i>Hymn</i>)	- <i>Hymn [Smutno mi, Boże!]</i> jako przykład tekstu romantycznego - uczucia samotnego wygnańca w <i>Hymnie</i> Juliusza Słowackiego - funkcje środków artystycznych w omawianym wierszu - dzieło malarskie z epoki romantyzmu jako ilustracja nastrojów i znaczeń zawartych w wierszu romantycznym – elementy korespondencji sztuk	jako przedstawiciela epoki romantyzmu - określa uczucia wyrażone w <i>Hymnie [Smutno mi, Boże!]</i> - odszukuje środki artystyczne zastosowane w utworze i określa ich rolę			
25. Obraz życia artysty w filmie Pedra Almodóvara	• podręcznik do języka polskiego <i>To się czyta!:</i> - rozdział III. <i>Teraz uczucia!</i>, s. 59–61 (tekst: Joanna Roman, <i>Ból i blask</i> – fragmenty recenzji)	- ocena filmu Pedra Almodóvara <i>Ból i blask</i> w zamieszczonej recenzji - przeżycia i emocje reżysera filmowego i twórcy, głównego bohatera dzieła Pedra Almodóvara - recenzja jako gatunek publicystyczny - termin: <i>recenzja</i>	- określa tematykę filmu <i>Ból i blask</i> - nazywa doświadczenia i uczucia bohatera filmu opisane w omawianym tekście - wymienia cechy recenzji - odróżnia informacje o dziele filmowym od opinii autorki recenzji	- interpretuje znaczenie tytułu filmu - redaguje recenzję wybranego filmu	1	I.2.1 I.2.2 I.2.4 I.2.6 I.2.7
26. Uczucia i rozum, natura i ludzie w wierszu Cypriana Kamila Norwida <i>W Weronie</i>	• podręcznik do języka polskiego <i>To się czyta!:</i> - rozdział III. <i>Teraz uczucia!</i>, s. 62–63 (tekst: Cyprian Kamil Norwid, <i>W Weronie</i>)	- twórczość Cypriana Kamila Norwida – podstawowe informacje - <i>W Weronie</i> jako przykład tekstu romantycznego - poetyckie spojrzenie Cypriana Kamila Norwida na dramat Romea i Julii - uczucie miłości źródłem filozoficznej refleksji w omawianym utworze - budowa analizowanego wiersza - znaczenie metafor w utworze <i>W Weronie</i>	- prezentuje podstawowe informacje o życiu i twórczości Cypriana Kamila Norwida, określa go jako przedstawiciela epoki romantyzmu - omawia motyw tragicznej miłości wykorzystany w wierszu <i>W Weronie</i> - rozpoznaje w omawianym utworze nawiązania do tragedii Williama Szekspira	- wskazuje i uzasadnia podobieństwa między wierszami <i>W Weronie</i> Cypriana Kamila Norwida i <i>Romantyczność</i> Adama Mickiewicza	1	I.1.1 I.1.2

		- muzyczna interpretacja poezji Norwida w wybranych utworach Czesława Niemena - terminy: <i>metafora, personifikacja</i>	- charakteryzuje sytuację liryczną - określa, jak w wierszu zostały przedstawione natura i świat ludzi - odszukuje w tekście metafory i je interpretuje			
27. O sztuce panowania nad emocjami	• podręcznik do języka polskiego <i>To się czyta!:</i> - rozdział III. <i>Teraz uczucia!</i>, s. 64–66 (tekst: Judith Orloff, <i>Wolność emocjonalna</i> – fragmenty)	- relacje między ludzką wolnością a emocjami we fragmentach poradnika Judith Orloff - znaczenie rozwijania emocjonalnej wolności przedstawione w omawianym tekście - sformułowania i zabiegi językowe typowe dla poradników - pojęcia: <i>emocje, wolność emocjonalna</i> - termin: <i>poradnik</i>	- określa temat i główną myśl tekstu - wyjaśnia, na czym polega wolność emocjonalna w opinii autorki - wyróżnia fragmenty tekstu typowe dla poradnika	- wymienia i omawia korzyści z rozwijania wolności emocjonalnej, opisane w tekście - formułuje własną opinię na temat wpływu emocji na zachowania człowieka	1	I.2.1 I.2.4 I.2.7
28. Formy wypowiedzi: definicja słownikowa, hasło encyklopedyczne	• podręcznik do języka polskiego <i>To się czyta!:</i> - część <i>Kształcenie językowe: Strefa języka</i> – <i>W słowniku i encyklopedii</i>, s. 218–222	- podstawowe funkcje słowników - konstrukcja definicji słownikowej w szerokim znaczeniu tego słowa – wyraz hasłowy i jego objaśnienie - hasło słownikowe a hasło encyklopedyczne - terminy: <i>słownik, encyklopedia, definicja słownikowa, hasło słownikowe, hasło encyklopedyczne</i>	- określa, z jakich elementów składa się definicja słownikowa (w szerokim znaczeniu) - wskazuje różnice między hasłem słownikowym a hasłem encyklopedycznym - tworzy propozycje definicji słownikowej i hasła słownikowego wybranych wyrazów - korzysta ze słowników i z encyklopedii różnego rodzaju	- tworzy hasło encyklopedyczne na podstawie wiarygodnych źródeł - wyjaśnia, dlaczego należy zachować krytycyzm wobec źródeł internetowych, np. Wikipedii	1	III.2.5 IV.3 IV.5

29. Podsumowanie – uczucia w poezji romantycznej i we współczesnej kulturze	• podręcznik do języka polskiego <i>To się czyta!</i>: - rozdział III. <i>Teraz uczucia!</i>, s. 67–68 - <i>Kilka słów o epokach: Romantyzm</i>, s. 160–161	- zapis uczuć w wybranych wierszach epoki romantyzmu - źródło żalu i smutku w wierszu Adama Mickiewicza - tęsknota za utraconą ojczyzną w <i>Hymnie</i> Juliusza Słowackiego - konflikt między uczuciem i rozumem w wierszu <i>W Weronie</i> Cypriana Kamila Norwida - powtórzenie podstawowych informacji o romantyzmie - omówione wiersze Adama Mickiewicza, Juliusza Słowackiego i Cypriana Kamila Norwida jako przykłady literatury romantycznej - terminy: <i>metafora</i>, <i>anafora</i>	- określa tematykę poznanych wierszy poetów romantycznych - wyjaśnia, jakie uczucia zostały ukazane w wierszach <i>[Polały się łzy me czyste, rzęsiste...]</i> oraz <i>Hymn [Smutno mi, Boże!]</i> - wyjaśnia, na czym polega podsumowanie życia w wierszu <i>[Polały się łzy me czyste, rzęsiste...]</i> - odszukuje środki stylistyczne w wybranym wierszu z epoki romantyzmu	- wyjaśnia, dlaczego romantyzm można nazwać <i>epoką serca</i> - interpretuje wybrany wiersz Juliusza Słowackiego lub Cypriana Kamila Norwida	1	I.1.1 I.1.2
30., 31. Język w internecie	• podręcznik do języka polskiego <i>To się czyta!</i>: - część <i>Kształcenie językowe: Strefa języka – Między mową, pismem a obrazem</i>, s. 179–183	- różne style języka w wypowiedziach internetowych: styl potoczny, urzędowy, naukowy, artystyczny - elementy wypowiedzi internetowych: skróty, emotikony, emoji, modyfikacje pisowni, memy - korzystanie z wiarygodnych źródeł wiedzy w internecie - różnice pomiędzy hejtem a krytyką w wypowiedziach internetowych - reagowanie na przejawy hejtu w internecie	- wskazuje charakterystyczne elementy wypowiedzi internetowych - odczytuje przykładowe skróty i emotikony - określa elementy graficzne i językowe wybranych memów - ocenia zjawisko hejtu i rozumie jego konsekwencje - potrafi odpowiednio reagować na przejawy agresji językowej w internecie - redaguje e-mail do klienta	- odszukuje przykłady zastosowania różnych stylów języka w wypowiedziach internetowych - krytycznie ocenia wiadomości zamieszczane w internecie, weryfikując je na podstawie wiarygodnych źródeł informacji - podczas dyskusji proponuje sposoby zapobiegania zjawisku hejtu w internecie	2	II.3.3 II.3.4 II.3.5 II.3.6 IV.1 IV.2 IV.5

		- zasady redagowania e-maili w zależności od celu i odbiorcy wypowiedzi - terminy: <i>skrót, emotikon, emoji, mem, hejt, e-mail</i>				
32. O pięknie zwycięstw i porażek	• podręcznik do języka polskiego <i>To się czyta!:</i> - rozdział IV. <i>Człowiek pokonany, człowiek niepokonany</i>, s. 70–71 (tekst: Elliot Aronson, <i>Przypadek to nie wszystko. Moje życie psychologa społecznego</i> – fragmenty)	- tekst Elliota Aronsona jako przykład tekstu autobiograficznego - znaczenie doświadczeń z dzieciństwa dla osoby opowiadającej - stosunek narratora do życia, wyrażony w metaforze rollercoastera - terminy: <i>narracja pierwszoosobowa, autobiografia</i>	- określa temat i główną myśl utworu - określa typ narracji oraz wskazuje elementy autobiograficzne w tekście - odnosi się do głównej myśli tekstu	- określa, co łączy postawę życiową autora tekstu z etyką stoicką - podaje przykłady utworów biograficznych i autobiograficznych	1	I.2.1 I.2.7
33. Człowiek pokonany przez los w noweli Bolesława Prusa <i>Z legend dawnego Egiptu</i>	• podręcznik do języka polskiego <i>To się czyta!:</i> - rozdział IV. <i>Człowiek pokonany, człowiek niepokonany</i>, s. 72–76 (tekst: Bolesław Prus, <i>Z legend dawnego Egiptu</i>)	- pozytywizm – podstawowe informacje o epoce: czas trwania; główne zasady i idee pozytywizmu polskiego - nowela <i>Z legend dawnego Egiptu</i> jako przykład dzieła okresu pozytywizmu - Bolesław Prus jako twórca pozytywistyczny - przewrotność i nieprzewidywalność ludzkiego losu w noweli <i>Z legend dawnego Egiptu</i>	- przedstawia podstawowe wiadomości o pozytywizmie i twórcach tego okresu - wymienia najważniejsze tematy literatury pozytywizmu - wyróżnia elementy świata przedstawionego w noweli <i>Z legend dawnego Egiptu</i> – czas i miejsce akcji, bohaterów, wydarzenia - charakteryzuje postaci: Ramzesa i Horusa	- wyjaśnia, czym różnią się koncepcje władzy reprezentowane przez Ramzesa i Horusa - wyjaśnia termin <i>parabola</i> i wskazuje elementy paraboli w noweli Bolesława Prusa	1	I.1.1 I.1.2 I.1.4

	- Kilka słów o epokach: <i>Pozytywizm</i> , s. 162–163	- świat przedstawiony w utworze Bolesława Prusa - Horus i Ramzes – różne portrety władców, różne koncepcje władzy - terminy: <i>pozytywizm, nowela, punkt kulminacyjny, puenta, parabola</i>	- wymienia cechy gatunkowe noweli – na podstawie utworu Bolesława Prusa			
34., 35. <i>Potop</i> Henryka Sienkiewicza jako powieść „ku pokrzepieniu serc”	• podręcznik do języka polskiego <i>To się czyta!:</i> - rozdział IV. <i>Człowiek pokonany, człowiek niepokonany</i> , s. 77–81 (tekst: Henryk Sienkiewicz, <i>Potop</i> – fragmenty)	- twórczość Henryka Sienkiewicza - <i>Potop</i> jako przykład dzieła z okresu pozytywizmu - <i>Potop</i> jako część <i>Trylogii</i> - tło historyczne powieści <i>Potop</i> - świat przedstawiony w omawianym utworze: czas, miejsce, wydarzenia, bohaterowie, fabuła, najważniejsze wątki - opis bitwy w wybranym fragmencie <i>Potopu</i> - cechy powieści historycznej – <i>Potop</i> jako powieść historyczna - archaizacja w <i>Potopie</i> - terminy: <i>powieść historyczna, archaizm, archaizacja</i>	- przedstawia podstawowe informacje o życiu i twórczości Henryka Sienkiewicza - wskazuje elementy świata przedstawionego w poznanych fragmentach <i>Potopu</i> - redaguje streszczenie fragmentu powieści - wymienia cechy polskiego rycerstwa uczestniczącego w bitwie i wyjaśnia, czemu służy takie przedstawienie postaci - charakteryzuje wybranego bohatera <i>Potopu</i> - wskazuje archaizmy w wybranym fragmencie powieści - uzasadnia, że <i>Potop</i> jest powieścią historyczną	- określa, na czym polegała przemiana Kmicica - interpretuje stwierdzenie, że powieść Henryka Sienkiewicza powstała „ku pokrzepieniu serc”	2	I.1.1 I.1.2 II.2.2
36. <i>Człowiek i reżim polityczny</i>	• podręcznik do języka polskiego <i>To się czyta!:</i>	- realia życia codziennego w państwie totalitarnym ukazane we fragmencie powieści <i>Uciekinier</i>	- określa temat utworu - charakteryzuje bohaterów - wymienia przyczyny decyzji bohaterów o ucieczce z kraju	- podaje przykłady wpływu systemu politycznego na życie ludzi, ukazane w tekstach	1	I.1.3 I.1.4

	- rozdział IV. <i>Człowiek pokonany, człowiek niepokonany</i> , s. 82–84 (tekst: Ele Fountain, <i>Uciekinier</i> – fragmenty)	- motywy decyzji bohaterów o ucieczce z kraju - wpływ systemu politycznego na życie obywateli - termin: <i>państwo totalitarne</i> - pojęcie: <i>uchodźstwo</i>	- redaguje opowiadanie o dalszych losach postaci	prasowych, filmach, utworach literackich - wyszukuje w różnych źródłach informacje o organizacjach i instytucjach działających na rzecz uchodźców		
37. Zwycięzcy czy zwyciężeni? O noweli <i>Gloria victis</i> Elizy Orzeszkowej	• podręcznik do języka polskiego <i>To się czyta!</i> : - rozdział IV. <i>Człowiek pokonany, człowiek niepokonany</i> , s. 85–89 (tekst: Eliza Orzeszkowa, <i>Gloria victis</i> – fragmenty)	- Eliza Orzeszkowa – pisarka epoki pozytywizmu - <i>Gloria victis</i> jako hołd dla poległych w powstaniu styczniowym - cechy natury w noweli Elizy Orzeszkowej - obraz powstania styczniowego w wybranych utworach literackich, filmowych i malarskich - terminy: <i>nowela</i> , <i>antropomorfizacja</i>	- określa elementy świata przedstawionego w utworze: czas, miejsce akcji, bohaterów, wydarzenia oraz typ narracji - omawia tło historyczne noweli - określa rolę przyrody i sposób jej przedstawienia w tekście - wyjaśnia znaczenie tytułu noweli	- wskazuje fragment utworu napisany prozą poetycką i uzasadnia swój wybór - odszukuje motyw powstania styczniowego w utworach literackich i innych tekstach kultury	1	I.1.1 I.1.2 I.1.3 I.1.4 I.1.7 IV.5
38., 39. Redagujemy opinię i skargę Formy wypowiedzi: opinia, skarga	• podręcznik do języka polskiego <i>To się czyta!</i> : - część <i>Kształcenie językowe: Strefa języka – Moim zdaniem mogło być lepiej</i> , s. 212–217	- różne rodzaj komunikatów – informacje i opinie - opinia jako forma wypowiedzi: opisowa ocena firmy, produktu, usługi, a także opisowa ocena np. pracownika, ucznia - konstrukcja skargi (zażalenia): określenie celu, zwięzły opis sytuacji, wyrażenie prośby o interwencję i oczekiwań wobec firmy czy instytucji	- odróżnia informacje od opinii - wskazuje najważniejsze elementy opinii dotyczącej oceny ucznia lub pracownika - redaguje opinię o dowolnym produkcie, wybranej usłudze lub firmie - wymienia elementy skargi (zażalenia) jako formy wypowiedzi	- przekształca tekst skargi, aby wyeliminować słownictwo nacechowane emocjonalnie i agresję słowną - redaguje odpowiedź na przykładową opinię lub skargę dotyczącą działania firmy	2	I.2.6 III.2.2 III.2.4 IV.5

		- unikanie agresji słownej w formach wypowiedzi – opinii i skardze - terminy: <i>informacja, opinia, opinia (jako forma wypowiedzi), skarga</i>	- redaguje skargę - krytycznie ocenia przykładowe opinie zamieszczane na forach internetowych			
40. Podsumowanie – człowiek pokonany i niepokonany w literaturze pozytywizmu i utworach współczesnych	• podręcznik do języka polskiego <i>To się czyta!:</i> - rozdział IV. <i>Człowiek pokonany, człowiek niepokonany</i>, s. 90–92 - <i>Kilka słów o epokach: Pozytywizm</i>, s. 162–163	- porażki i sukcesy jako naturalna część życia w wybranych utworach literackich - zwycięstwa i klęski bohaterów utworów epoki pozytywizmu - <i>Gloria victis</i> jako opowieść o sensie przegranego powstania styczniowego - klęska ludzkich planów w noweli <i>Z legend dawnego Egiptu</i> - idealistyczny obraz historii narodu w powieściach Henryka Sienkiewicza - powtórzenie podstawowych informacji o pozytywizmie - omówione utwory Bolesława Prusa, Henryka Sienkiewicza i Elizy Orzeszkowej jako przykłady literatury pozytywistycznej - terminy: <i>pozytywizm, nowela, powieść historyczna</i>	- wymienia przedstawicieli pozytywizmu jako okresu w historii literatury polskiej - określa tematykę poznanych utworów literackich epoki pozytywizmu - przedstawia cechy noweli i powieści historycznej na dowolnych przykładach - charakteryzuje wybranego bohatera utworu pozytywistycznego	- określa znaczenie literatury pozytywizmu dla zachowania wartości narodowych – na wybranych przykładach	1	I.1.1 I.1.2 I.1.3 I.1.4 I.1.7
41. Język reklamy	• podręcznik do języka polskiego <i>To się czyta!:</i> - część <i>Kształcenie językowe: Strefa języka – Reklama</i>	- cele i formy reklamy - zastosowanie różnych stylów językowych w reklamie - hasła reklamowe i ich rola - elementy informacyjne i perswazyjne w reklamie	- wyróżnia różne style języka w tekstach reklamowych - podaje przykłady haseł reklamowych - wskazuje elementy perswazji i manipulacji w reklamie	- tworzy hasła reklamowe związane z danym zawodem lub daną branżą - wskazuje reklamy, w których zastosowano manipulację	1	I.2.4 III.2.1

	<i>a rzeczywistość</i> , s. 184–187	prasowej, telewizyjnej, radiowej, internetowej - manipulacja w reklamie - zasady krytycznego odbioru komunikatów reklamowych - terminy: <i>reklama, style języka</i> - pojęcia: <i>perswazja, manipulacja</i>	- krytycznie ocenia przykładową reklamę telewizyjną, prasową, internetową			
42. Współczesny człowiek i natura w piosenkach i działaniach artystycznych	• podręcznik do języka polskiego <i>To się czyta!</i>: - rozdział V. <i>Człowiek i natura</i>, s. 94–97 (tekst: Konrad Wojciechowski, <i>Evergreeny w obronie przyrody</i> – fragmenty) - infografika <i>Natura w sztuce, sztuka w naturze</i>, s. 98–99	- współczesny człowiek a natura w piosenkach i działaniach artystycznych - działania proekologiczne przedstawione w wybranych tekstach kultury - natura w sztuce współczesnej – landart, architektura, sztuki plastyczne - pojęcia: <i>kontrkultura, kultura popularna</i> - terminy: <i>hip-hop, instalacja multimedialna</i>	- określa tematykę artykułu - podaje przykłady tekstów kultury, w tym piosenek, o tematyce ekologicznej - wskazuje dowolne dzieło artystyczne łączące sztukę z przyrodą - prezentuje wypowiedź dotyczącą zmiany zachowań na proekologiczne	- omawia przykład działań artystycznych związanych z ekologią - projektuje dzieło sztuki z elementami natury, np. obraz, rzeźbę, film	1	I.2.1 I.2.2 I.2.3 I.2.4 I.2.7
43. Górski pejzaż w wierszu Kazimierza Przerwy-Tetmajera <i>Melodia mgieł nocnych</i>	• podręcznik do języka polskiego <i>To się czyta!</i>: - rozdział V. <i>Człowiek i natura</i>, s. 100–101 (tekst: Kazimierz Przerwa-Tetmajer, <i>Melodia mgieł nocnych</i>)	- Młoda Polska – podstawowe informacje o epoce: czas trwania; kierunki literackie i artystyczne: dekadentyzm, impresjonizm, symbolizm; najważniejsze motywy w literaturze i sztuce; twórcy młodopolscy - twórczość Kazimierza Przerwy-Tetmajera	- przedstawia podstawowe wiadomości o Młodej Polsce - wymienia najważniejsze tematy literatury młodopolskiej - określa jedno z ważnych założeń literatury Młodej Polski – wyrażanie przeżyć i sytuacji artysty - wyjaśnia, w jaki sposób została ukazana przyroda	- definiuje kierunki literackie i artystyczne modernizmu: dekadentyzm, impresjonizm, symbolizm, ekspresjonizm - odszukuje w różnych źródłach, w tym multimedialnych, informacje o sztuce modernizmu	1	I.1.1 I.1.2 I.1.4 IV.2

	- Kilka słów o epokach: <i>Młoda Polska</i> , s. 164–165	- <i>Melodia mgieł nocnych</i> jako przykład tekstu z okresu Młodej Polski - natura odmalowana słowem w wierszu Kazimierza Przerwy-Tetmajera - funkcje środków poetyckich w omawianym utworze - terminy: <i>Młoda Polska</i> , <i>modernizm</i> , <i>impresjonizm</i> , <i>ekspresjonizm</i> , <i>symbolizm</i> , <i>dekadentyzm</i> , <i>secesja</i>	w wierszu <i>Melodia mgieł nocnych</i> - wskazuje przykłady środków artystycznych, zastosowanych w utworze - redaguje opis krajobrazu			
44., 45., 46. Obraz wsi w <i>Chłopach</i> Władysława Stanisława Reymonta	• podręcznik do języka polskiego <i>To się czyta!</i> : - rozdział V. <i>Człowiek i natura</i> , s. 102–104 (tekst: Władysław Stanisław Reymont, <i>Chłopi</i> . Część pierwsza. Jesień – fragmenty)	- twórczość Władysława Stanisława Reymonta - <i>Chłopi</i> jako przykład dzieła z okresu Młodej Polski - obraz życia wsi na początku XX w. w powieści <i>Chłopi</i> - świat przedstawiony w omawianym utworze – fabuła, bohaterowie, najważniejsze wątki - opis wiejskiego życia i obyczajów oraz związku człowieka z przyrodą w powieści Władysława Stanisława Reymonta - wieś i życie jej mieszkańców w wybranych utworach literackich i filmowych - terminy: <i>powieść</i> , <i>antropomorfizacja</i>	- charakteryzuje świat przedstawiony w utworze: czas, miejsce akcji, bohaterów oraz główne wątki - wyjaśnia, jaki obraz życia, obyczajów i pracy bohaterów wyłania się z poznanych fragmentów powieści - omawia związki człowieka ze zmieniającą się przyrodą ukazane w <i>Chłopach</i> - wskazuje środki artystyczne w utworze - redaguje notatkę na temat: <i>Jak przyroda wpływa na mieszkańców wsi?</i> – na podstawie utworu	- prezentuje i omawia przykłady utworów literackich i innych tekstów kultury podejmujących temat wsi i życia jej mieszkańców	3	I.1.1 I.1.3 I.1.4
47. Człowiek przeciwko naturze i w jej obronie	• podręcznik do języka polskiego <i>To się czyta!</i> :	- różne postawy ludzi wobec środowiska naturalnego w tekście Marka Janczyka	- określa temat utworu - ocenia postępowanie bohaterów tekstu	- uczestniczy w dyskusji na temat aktywności młodych ludzi na rzecz ochrony środowiska	1	I.1.4 III.1.1 III.1.3 III.1.4

	- rozdział V. <i>Człowiek i natura</i> , s. 105–107 (tekst: Marek Janczyk, <i>Antonówka</i> – fragmenty)	- aktywne działanie w obronie przyrody ukazane w utworze <i>Antonówka</i> - terminy: <i>argument, dyskusja</i> - pojęcie: <i>ekologia</i>	- przygotowuje argumenty do dyskusji na temat: <i>Czy warto reagować na niszczenie środowiska?</i>			
48. Natura jako wzór dobrego życia – o wierszu Leopolda Staffa <i>Ogród przedziwny</i>	• podręcznik do języka polskiego <i>To się czyta!:</i> - rozdział V. <i>Człowiek i natura</i> , s. 108–109 (tekst: Leopold Staff, <i>Ogród przedziwny</i>)	- Leopold Staff jako wybitny poeta Młodej Polski - <i>Ogród przedziwny</i> jako przykład poezji młodopolskiej - sytuacja liryczna w wierszu <i>Ogród przedziwny</i> - wiersz Leopolda Staffa jako przykład liryki bezpośredniej - ogród jako symbol szczęścia i piękna życia - terminy: <i>podmiot liryczny,</i> <i>sytuacja liryczna, liryka</i> <i>bezpośrednia, symbol</i>	- omawia sposób przedstawienia ogrodu w wierszu - określa stosunek podmiotu lirycznego do świata natury	- interpretuje symbolikę zastosowaną w utworze - projektuje i wykonuje multimedialną ilustrację do wiersza	1	I.1.1 I.1.2 I.1.4
49. Wizja świata po katastrofie	• podręcznik do języka polskiego <i>To się czyta!:</i> - rozdział V. <i>Człowiek i natura</i> , s. 110–113 (tekst: Susan Beth Pfeffer, <i>Życie, które znaliśmy</i> – fragmenty)	- świat po katastrofie we fragmentach powieści <i>Życie, które znaliśmy</i> - zależności człowieka od świata natury ukazane w omawianym utworze - dystopia jako utwór przedstawiający katastroficzną i mroczną obraz przyszłości - wykorzystanie formy dziennika w analizowanych fragmentach powieści - terminy: <i>dystopia, dziennik</i>	- wskazuje elementy świata przedstawionego w utworze - wymienia skutki kosmicznej katastrofy dla życia ludzi ukazane w tekście - uzasadnia, że poznany fragment powieści ma formę dziennika	- prezentuje i omawia przykłady utworów literackich, filmów, seriali, gier komputerowych, ukazujących pesymistyczne wizje przyszłości - redaguje zapisy z dziennika dotyczące życia w świecie po kosmicznej katastrofie	1	I.1.2 I.1.4

50. Pisownia wyrazów wielką i małą literą	• podręcznik do języka polskiego <i>To się czyta!:</i> - część <i>Kształcenie językowe: Strefa języka – Zostań arcymistrzem polskiej ortografii</i>, s. 223–225	- powtórzenie wiadomości dotyczących pisowni wielką i małą literą - zasady pisowni tytułów książek, czasopism, filmów, seriali - pisownia nazw geograficznych - zasady pisowni zaimków w tekstach użytkowych - terminy: <i>zasady ortograficzne, ortografia</i>	- wyjaśnia i stosuje zasady pisowni małą i wielką literą - poprawnie zapisuje tytuły dzieł literackich i filmowych - poprawnie zapisuje zaimki w listach i wiadomościach internetowych	- uzasadnia pisownię zaimków wielką lub małą literą w listach oraz formach komunikacji internetowej	1	II.4
51. Podsumowanie – człowiek i natura w literaturze i sztuce z okresu Młodej Polski i współczesnej	• podręcznik do języka polskiego <i>To się czyta!:</i> - rozdział V. <i>Człowiek i natura</i>, s. 114–116 - <i>Kilka słów o epokach: Młoda Polska</i>, s. 164–165	- relacje człowieka i przyrody w wybranych utworach z okresu Młodej Polski i w tekstach współczesnych - poetycki obraz przyrody w wierszach Leopolda Staffa i Kazimierza Przerwy-Tetmajera - wpływ natury na ludzkie życie w <i>Chłopach</i> Władysława Stanisława Reymonta - obraz zagrożonego środowiska naturalnego we współczesnej literaturze i w sztuce - powtórzenie podstawowych informacji o Młodej Polsce - omówione utwory Leopolda Staffa, Kazimierza Przerwy-Tetmajera i Władysława Stanisława Reymonta jako przykłady literatury młodopolskiej - terminy: <i>Młoda Polska, modernizm, powieść</i>	- przedstawia najważniejsze informacje o Młodej Polsce - określa tematykę poznanych dzieł z okresu modernizmu - omawia związki człowieka z naturą ukazane w wybranym utworze młodopolskim	- omawia relacje człowieka z przyrodą we współczesnym świecie – na przykładzie wybranych tekstów kultury	1	I.1.1 I.1.2

52., 53. Rodzaje stylizacji językowej	• podręcznik do języka polskiego <i>To się czyta!:</i> - część <i>Kształcenie językowe: Strefa języka – Stylizacja</i> - nie tylko w modzie, s. 188–193	- stylizacja językowa i jej rodzaje: archaizacja, dialektyzacja, kolokwializacja, stylizacja środowiskowa - przykłady stylizacji w wybranych utworach literackich - elementy stylizacji środowiskowej w wybranych tekstach - wprowadzanie języka różnych grup społecznych i zawodowych do utworu literackiego - terminy: <i>stylizacja językowa, archaizacja, dialektyzacja, stylizacja środowiskowa, kolokwializacja</i>	- wymienia rodzaje stylizacji językowej - określa rodzaj stylizacji językowej w wybranych tekstach - wskazuje w tekstach zabiegi służące archaizacji i stylizacji gwarowej - wyjaśnia na wybranym przykładzie, na czym polega kolokwializacja - rozpoznaje stylizację środowiskową w przykładowym tekście	- odszukuje fragment dowolnego utworu zawierający elementy stylizacji gwarowej - wymienia utwory literackie lub słowno-muzyczne, w których występuje stylizacja na język używany w wybranym środowisku - redaguje stylizowaną wypowiedź zawierającą wyrazy i sformułowania charakterystyczne dla przyszłego zawodu	2	II.2.2
54. Miasto przyjazne dla mieszkańców	• podręcznik do języka polskiego <i>To się czyta!:</i> - rozdział VI. <i>Człowiek w mieście</i>, s. 118–120 (tekst: <i>Polska betonoza. Czy nasze miasta zamieniają się w pustynie?</i> – fragmenty) - <i>Ukryte w dziele sztuki: Eduardo Kobra, mural</i>, s. 121	- mankamenty współczesnego miasta przedstawione w omawianym artykule - miasto jako inspiracja dla artystów - działania artystyczne w przestrzeni miasta - terminy: <i>artykuł prasowy, mural, sztuka uliczna (street art)</i>	- wymienia cechy współczesnego miasta opisane w tekście - wyjaśnia termin <i>betonoza</i> i określa wpływ ujętego w nim zjawiska na życie mieszkańców miasta - odróżnia w artykule prasowym informacje od opinii	- tworzy tekst piosenki wyrażającej protest przeciwko <i>betonozie</i> - odszukuje w różnych źródłach, w tym internetowych, przykłady sztuki ulicznej i ocenia ich rolę w przestrzeni miejskiej	1	I.2.1 I.2.2 I.2.3 I.2.4

55. Miasto w poezji i sztuce dwudziestolecia międzywojennego – o <i>Gmachach</i> Juliana Przybosa	• podręcznik do języka polskiego <i>To się czyta!</i>: - rozdział VI. <i>Człowiek w mieście</i>, s. 122–123 (tekst: Julian Przyboś, <i>Gmachy</i>) - infografika: <i>Filmowe miasta przyszłości</i>, s. 124–125 - <i>Kilka słów o epokach: Dwudziestolecie międzywojenne</i>, s. 166–167	- dwudziestolecie międzywojenne – podstawowe informacje: czas trwania, sytuacja polityczna i społeczna Polski po odzyskaniu niepodległości i jej odbicie w literaturze i sztuce, najwybitniejsi twórcy, poezja dwudziestolecia międzywojennego, rozwój sztuki filmowej, ruchy awangardowe w sztukach plastycznych - Julian Przyboś jako przedstawiciel Awangardy Krakowskiej i jeden z najwybitniejszych poetów dwudziestolecia międzywojennego - <i>Gmachy</i> jako przykład poezji dwudziestolecia międzywojennego - wielkomiejski pejzaż w wierszu <i>Gmachy</i> - fascynacja miastem i potęgą techniki w utworze Juliana Przybosa - rola środków artystycznych w omawianym wierszu - utwór <i>Gmachy</i> jako wiersz wolny - wizje miasta w wybranych filmach – od <i>Metropolis</i> do <i>Matrixa</i> - terminy: <i>dwudziestolecie międzywojenne</i>, <i>kubizm</i>, <i>abstrakcjonizm</i>, <i>surrealizm</i>, <i>film</i>, <i>wiersz biały</i>, <i>wiersz wolny</i>	- przedstawia podstawowe wiadomości o dwudziestoleciu międzywojennym – czas trwania, tło historyczne, najważniejsi twórcy - wymienia najważniejsze tematy literatury dwudziestolecia międzywojennego - określa sposób przedstawienia miasta w wierszu <i>Gmachy</i> - nazywa środki artystyczne użyte przez poetę do ukazania miejskich budynków - podaje przykłady miast przyszłości przedstawionych w wybranych filmach	- omawia kierunki i tendencje występujące w sztuce dwudziestolecia międzywojennego: kubizm, abstrakcjonizm, surrealizm - odszukuje w różnych źródłach przykłady awangardowych dzieł okresu międzywojennego	1	I.1.1 I.1.2 I.1.3 I.2.2
56. Miejskie przyjemności w utworze	• podręcznik do języka polskiego <i>To się czyta!</i>:	- uroki Rzymu i zapis miejskich wędrówek we fragmencie powieści <i>Jedź, módl się, kochaj</i>	- określa temat fragmentu powieści	- odszukuje w różnych źródłach informacje	1	I.1.2 I.1.4

Elizabeth Gilbert <i>Jedź, módl się, kochaj</i>	- rozdział VI. <i>Człowiek w mieście</i> , s. 126–128 (tekst: Elizabeth Gilbert, <i>Jedź, módl się, kochaj</i> – fragmenty)	- rola narratora w powieści Elizabeth Gilbert - terminy: <i>narrator, powieść</i>	- wskazuje i charakteryzuje narratora - opisuje ulubione miejsce w wybranym mieście	o słynnych metropoliach i życiu ich mieszkańców		
57. Poeta i miasto w wierszu Juliana Tuwima <i>Do krytyków</i>	• podręcznik do języka polskiego <i>To się czyta!:</i> - rozdział VI. <i>Człowiek w mieście</i> , s. 129–130 (tekst: Julian Tuwim, <i>Do krytyków</i>)	- Julian Tuwim jako współzałożyciel grupy poetyckiej Skamander i jeden z najwybitniejszych poetów dwudziestolecia międzywojennego - <i>Do krytyków</i> jako przykład poezji dwudziestolecia międzywojennego - manifest poetycki Juliana Tuwima zawarty w wierszu <i>Do krytyków</i> - afirmacja życia w omawianym utworze - funkcje środków poetyckich w wierszu - termin: <i>personifikacja</i>	- określa tematykę i nastrój wiersza - wskazuje środki artystyczne zastosowane w utworze	- wymienia piosenki napisane do wierszy i słów Juliana Tuwima oraz wykonawców tych utworów, formułuję opinię na ich temat	1	I.1.1 I.1.2
58. Miasto z różnych perspektyw	• podręcznik do języka polskiego <i>To się czyta!:</i> - rozdział VI. <i>Człowiek w mieście</i> , s. 131–133 (tekst: John Green, <i>Papierowe miasta</i> – fragmenty)	- miasto postrzegane z różnych perspektyw we fragmencie powieści Johna Greena - życie mieszkańców miasta w opinii bohaterów utworu - termin: <i>powieść</i>	- omawia dwa sposoby postrzegania miasta przedstawione w tekście - wyjaśnia tytuł utworu	- redaguje opis miejscowości widzianej z wybranej perspektywy - wypowiada się na temat zmian, które należy przeprowadzić w jego miejscowości	1	I.1.5

59. Pisownia łączna, rozdzielna i z łącznikiem	• podręcznik do języka polskiego <i>To się czyta!:</i> - część <i>Kształcenie językowe: Strefa języka – Zostań arcymistrzem polskiej ortografii</i>, s. 225–228	- powtórzenie wiadomości dotyczących pisowni łącznej i rozdzielnej dwuczłonowych wyrazów i sformułowań - zasady pisowni łącznej i rozdzielnej części <i>by</i>, przeczenia <i>nie</i> oraz przedrostków - pisownia przymiotników złożonych – łącznie oraz z łącznikiem - terminy: <i>zasady ortograficzne, ortografia</i>	- wyjaśnia i stosuje zasady pisowni łącznej i rozdzielnej - poprawnie zapisuje część <i>by</i> i przeczenie <i>nie</i> z różnymi częściami mowy - poprawnie zapisuje przymiotniki złożone	- uzasadnia pisownię przymiotników złożonych zależnie od ich znaczenia - wyjaśnia zasady pisowni wyrazów z użyciem łącznika - tworzy słowniczek dwuczłonowych wyrazów związanych z przyszłą pracą i zawodem	1	II.4
60. Podsumowanie – miejskie opowieści w poezji dwudziestolecia międzywojennego i w kulturze współczesnej	• podręcznik do języka polskiego <i>To się czyta!:</i> - rozdział VI. <i>Człowiek w mieście</i>, s. 134–136	- najważniejsze tematy poezji dwudziestolecia międzywojennego - omówione utwory Juliana Przybosa i Juliana Tuwima jako przykłady literatury dwudziestolecia międzywojennego - obraz miasta w poezji dwudziestolecia oraz w literaturze i kulturze współczesnej - termin: <i>dwudziestolecie międzywojenne</i>	- wymienia poetów dwudziestolecia międzywojennego i przedstawia informacje o twórczości jednego z nich	- określa stosunek poetów dwudziestolecia międzywojennego do miasta i osiągnięć cywilizacyjnych - wypowiada się o wybranym filmie lub serialu podejmującym temat miasta	1	I.1.1 I.1.2 I.1.3 I.1.4
61. Związki frazeologiczne i ich pochodzenie	• podręcznik do języka polskiego <i>To się czyta!:</i> - część <i>Kształcenie językowe: Strefa języka – Mniej lub bardziej trwałe relacje</i>, s. 194–197	- związek frazeologiczny - podział związków frazeologicznych ze względu na stopień łączliwości wyrazów - korzystanie ze słownika frazeologicznego - źródła frazeologizmów (mitologia, Biblia, literatura, język potoczny, reklama) - terminy: <i>związek frazeologiczny (frazeologizm)</i>	- wyjaśnia znaczenie przykładowych związków frazeologicznych, pochodzących z mitologii, Biblii, literatury, reklamy, języka potocznego - korzysta ze słownika frazeologicznego	- wymienia różne źródła związków frazeologicznych - wskazuje związki frazeologiczne pochodzące z tekstów kultury	1	II.1.5

62. Człowiek w sytuacji kryzysowej w powieści Paula Hardinga Enon	• podręcznik do języka polskiego <i>To się czyta!:</i> - rozdział VII. <i>Człowiek w kryzysie</i>, s. 138–140 (tekst: Paul Harding, <i>Enon</i> – fragmenty)	- zapis przeżyć bohatera utworu po utracie córki - rola narracji pierwszoosobowej w powieści <i>Enon</i> - terminy: <i>narrator, narracja pierwszoosobowa, powieść</i>	- określa elementy świata przedstawionego w utworze: miejsce i czas akcji, bohaterów, wydarzenia - wskazuje i charakteryzuje narratora utworu - omawia przeżycia i uczucia bohatera powieści	- omawia przeżycia i zachowania człowieka w sytuacji kryzysowej – na podstawie dowolnego utworu literackiego lub filmowego	1	I.1.4 I.1.6
63. Człowiek bezbronny w wierszu Kazimierzy Iłakowiczówny Obrona	• podręcznik do języka polskiego <i>To się czyta!:</i> - rozdział VII. <i>Człowiek w kryzysie</i>, s. 141–142 (tekst: Kazimiera Iłakowiczówna, <i>Obrona</i>)	- Kazimiera Iłakowiczówna jako wybitna poetka dwudziestolecia międzywojennego - wiersz <i>Obrona</i> jako przykład poezji dwudziestolecia międzywojennego - bezbronność i cierpienie człowieka w utworze Kazimierzy Iłakowiczówny - sposoby wyrażania emocji i przeżyć podmiotu lirycznego - wizja świata i relacji z innymi przedstawiona w utworze - termin: <i>podmiot liryczny</i>	- określa przeżycia i uczucia podmiotu lirycznego - wskazuje ukazane w wierszu zjawiska, wobec których człowiek jest bezbronny	- samodzielnie interpretuje wiersz i wyjaśnia jego tytuł	1	I.1.1 I.1.2 I.1.6
64. Doświadczanie świata po śmierci bliskiej osoby w powieści Rok szczura	• podręcznik do języka polskiego <i>To się czyta!:</i> - rozdział VII. <i>Człowiek w kryzysie</i>, s. 143–145 (tekst: Clare Furniss, <i>Rok szczura</i> – fragmenty)	- ukazanie traumatycznego doświadczenia śmierci bliskiej osoby w powieści Clare Furniss <i>Rok szczura</i> - zapis przeżyć i uczuć narratora w omawianym fragmencie utworu - terminy: <i>powieść, narrator, narracja pierwszoosobowa</i>	- opowiada o przeżyciach bohaterki utworu - omawia postawę bohaterki wobec tragedii rodzinnej	- wskazuje i omawia utwory dotyczące postawy człowieka wobec utraty bliskich	1	I.1.6

65. Miłość i zazdrość w wierszu Jana Lechonia	• podręcznik do języka polskiego <i>To się czyta!:</i> - rozdział VII. <i>Człowiek w kryzysie</i>, s. 146–147 (tekst: Jan Lechoń, <i>Zazdrość</i>)	- Jan Lechoń jako współtwórca grupy poetyckiej Skamander i wybitny poeta dwudziestolecia międzywojennego - wiersz <i>Zazdrość</i> jako przykład poezji dwudziestolecia międzywojennego - motywy niespełnionej miłości i śmierci w poezji Jana Lechonia - obraz kryzysu wewnętrznego i destrukcyjnych emocji w wierszu <i>Zazdrość</i> - funkcje epitetów i porównań w utworze - terminy: <i>podmiot liryczny, epitet, porównanie</i>	- określa przeżycia i uczucia podmiotu lirycznego - odszukuje w wierszu epitety i porównania	- opisuje obraz Edvarda Muncha <i>Zazdrość</i> - wyjaśnia, czy dzieło Edvarda Muncha mogłoby być dobrym kontekstem interpretacyjnym dla wiersza Jana Lechonia	1	I.1.1 I.1.2 I.1.6 I.2.2
66. Spojrzenie w przeszłość w wierszu Marii Pawlikowskiej-Jasnorzewskiej <i>Przebyta droga</i>	• podręcznik do języka polskiego <i>To się czyta!:</i> - rozdział VII. <i>Człowiek w kryzysie</i>, s. 148–149 (tekst: Maria Pawlikowska-Jasnorzewska, <i>Przebyta droga</i>) - infografika <i>Czy ludzie potrzebują kryzysów?</i>, s. 150–151	- Maria Pawlikowska-Jasnorzewska jako wybitna poetka dwudziestolecia międzywojennego - wiersz <i>Przebyta droga</i> jako przykład poezji dwudziestolecia międzywojennego - zapis rozczarowania dotychczasowym życiem w omawianym wierszu - analizowany utwór jako miniatura poetycka - pochodzenie i znaczenie słowa <i>kryzys</i> - kryzys jako okazja do dokonania ważnych zmian w życiu - terminy: <i>podmiot liryczny, miniatura poetycka</i>	- określa, jak podmiot liryczny ocenia własne życie - nazywa uczucia wyrażone w utworze - uzasadnia, że utwór jest miniaturą poetycką - wyjaśnia znaczenie słowa <i>kryzys</i> - wymienia przykłady kryzysowych sytuacji dotyczących ludzi - podaje sposoby wychodzenia z kryzysu	- odszukuje w internecie i omawia przykłady utworów Marii Pawlikowskiej-Jasnorzewskiej wykonywanych jako piosenki - wymienia i omawia etapy kryzysu jako doświadczenia życiowego - wypowiada się na temat znaczenia kryzysu w życiu młodego człowieka	1	I.1.1 I.1.2 I.1.4 I.1.6 I.2.2

67. Wizja przyszłości w serialu Rok za rokiem	• podręcznik do języka polskiego <i>To się czyta!</i>: - rozdział VII. <i>Człowiek w kryzysie</i>, s. 152–154 (tekst: Mateusz Piesowicz, <i>Rok za rokiem, czyli (nie)wesota przyszłość w brytyjskiej wersji – recenzja serialu BBC</i>)	- wizja niedalekiej przyszłości w serialu <i>Rok za rokiem</i> - wydarzenia polityczne jako istotne tło losów bohaterów - zagrożenia dla ludzkości ukazane w serialu - ocena serialu w recenzji zamieszczonej w podręczniku - terminy: <i>serial, recenzja, informacja, opinia</i>	- odszukuje informacje o czasie, miejscu akcji, bohaterach i fabule serialu - wskazuje w tekście fragmenty stanowiące informacje oraz fragmenty będące opiniami autora - wymienia cechy gatunkowe recenzji	- podaje przykład utworu, np. filmu, powieści, komiksu, ukazującego wizję przyszłości - wypowiada się na temat obrazu przyszłości w wybranym utworze	1	I.2.2 I.2.4 I.2.6
68. Błędy frazeologiczne. Frazeologizmy a przysłówia	• podręcznik do języka polskiego <i>To się czyta!</i>: - część <i>Kształcenie językowe: Strefa języka – Kto wyskoczył z konopi?</i>, s. 198–202	- błąd frazeologiczny a świadoma modyfikacja frazeologizmu - rodzaje błędów frazeologicznych - cechy i przykłady przysłów - przysłówia a związki frazeologiczne - budowanie wypowiedzi zawierających związki frazeologiczne - terminy: <i>związek frazeologiczny, przysłowie</i>	- wskazuje i poprawia błędy frazeologiczne w przykładowych wypowiedziach - podaje przykłady przysłów i wyjaśnia ich znaczenie	- wskazuje związki frazeologiczne w wybranych hasłach słownikowych - poprawnie używa frazeologizmów w wypowiedziach ustnych i pisemnych - wymienia różnice między frazeologizmem a przysłowiem	1	II.1.5
69., 70. Podsumowanie – kryzys jako ważne ludzkie doświadczenie Powtórzenie wiadomości – od	• podręcznik do języka polskiego <i>To się czyta!</i>: - rozdział VII. <i>Człowiek w kryzysie</i>, s. 155–156	- życiowe, literackie i filmowe obrazy kryzysu człowieka w poznanych utworach z okresu dwudziestolecia międzywojennego i współczesnych - omówione utwory Kazimierza Iłakowiczówny, Jana Lechonia, Marii Pawlikowskiej-	- wymienia poetów dwudziestolecia międzywojennego oraz przykładowe wiersze tych twórców - omawia treść wybranego utworu literackiego lub innego tekstu kultury	- opracowuje recenzję dowolnego utworu literackiego lub filmowego dotyczącego kryzysu życiowego	2	I.1.1 I.1.2

oświecenia do dwudziestolecia międzywojennego	- <i>Kilka słów o epokach. Od oświecenia do dwudziestolecia międzywojennego</i> , s. 157–167	Jasnorzewskiej jako przykłady literatury dwudziestolecia międzywojennego - powtórzenie najważniejszych wiadomości o okresach kultury europejskiej i polskiej poznanych w klasie 2.: oświecenie, romantyzm, pozytywizm, Młoda Polska, dwudziestolecie międzywojenne - ważne tematy w literaturze różnych epok - wybitni twórcy poszczególnych okresów - terminy: <i>romantyzm, pozytywizm, Młoda Polska, dwudziestolecie międzywojenne</i>	podającego temat kryzysu życiowego - rozumie podstawy periodyzacji literatury - charakteryzuje w zwięzły sposób kolejne okresy w literaturze i kulturze: oświecenie, romantyzm, pozytywizm, Młodą Polskę, dwudziestolecie międzywojenne - wskazuje przedstawicieli poznanych epok - podaje przykłady utworów z danej epoki oraz określa ich temat			

Autorka: Krystyna Brząkalik